

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcov: **1. Ing. B. B.**, bytom T., **2. Ing. arch. Z. B.**, bytom T., zastúpených **JUDr. R. M.**, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v N., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Trenčíne**, so sídlom Hviezdoslavova ul. 3, Trenčín, za účasti: 1. A. D., bytom H., 2. M. D., bytom H., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.s.: KSÚ 2009-33/138-1/MŠ zo dňa 15. decembra 2008, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S 15/2009-48 zo dňa 12. januára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S 15/2009-48 zo dňa 12. januára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zamietol v súlade s ustanovením § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia, ktorým žalovaný **zmenil** podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie č.s. 1443/2007-TS1-A/10 zo dňa 27. júna 2008, ktorým Mesto I., ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „stavebný zákon“) postupom podľa § 88 ods. 1 písm. b) v spojení s § 88a

stavebného zákona vydal pre stavebníkov (A. D., M. D.) dodatočné povolenie stavby „V.“ ul. R., na pozemku č. KN 966, katastrálne územie I. a zároveň podľa § 88a ods. 4 a § 87 ods. 1 stavebného zákona nariadil stavebníkom vykonať v lehote 1 mesiaca odo dňa doručenia rozhodnutia nevyhnutné úpravy na zhotovených častiach stavby, **tak**, že vo výroku rozhodnutia na str. 1 v odseku začínajúcom „V.“ ul. R., na pozemku parc. č. X. v k.ú. I. **vypustil** vetu cit. „... a zároveň podľa § 88a ods. 4 a § 87 ods. 1 stavebného zákona nariaďuje stavebníkovi vykonať v lehote do 1 mesiaca odo dňa doručenia rozhodnutia nevyhnutné úpravy na zhotovených častiach uvedenej stavby v rozsahu :...“ a **nahradil** ju vetou „...a zároveň podľa § 88a ods. 4 v spojení v § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona nariaďuje stavebníkovi vykonať v lehote do 4 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úpravy na zhotovených častiach stavby v rozsahu :...“. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcom, ktorí neboli v konaní úspešní, právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že je nesporné, že žalobné dôvody sú totožné s podmienkami na vykonanie úprav na zhotovených častiach stavby, ktoré boli určené v prvostupňovom rozhodnutí, okrem preskúmania svetelných podmienok. Uviedol, že žalovaný napadnutým rozhodnutím nariadil aj s prihliadnutím na námietky uplatnené žalobcami v stavebnom konaní, stavebníkom vykonať v lehote 4 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, úpravy na zhotovených častiach v rozsahu konkretizovanom v prvostupňovom rozhodnutí. Námietku, ktorou žalobcovia poukazovali na to, že povoľovaná stavba tieni na pozemok v ich vlastníctve, vzhliadol za nedôvodnú, argumentujúc príležitosťou, poskytnutou žalobcom prvostupňovým správnym orgánom, ktorí mali možnosť v súlade s § 137 ods. 1, 3 stavebného zákona, domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva súdnou cestou v rámci občiansko-súdneho konania, avšak v konaní bolo nesporné, že žalobcovia túto možnosť v určenej lehote nevyužili a preto stavebný úrad, postupoval správne, keď si o vznesenej námietke urobil úsudok sám (§ 137 ods. 3 stavebného zákona). Odvolávajúc sa na ustanovenie § 250i ods. 1 vety prvej OSP (pre súd je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia) neprihliadol na uplatnené žalobné dôvody, nakoľko posúdenie, či nariadené úpravy boli vykonané v súlade s rozhodnutiami správnych orgánov o dodatočnom povolení stavby, bude predmetom kolaudačného konania. Rovnako neprihliadol ani na ostatné, žalobcami na pojednávaní uvedené námietky (napr. závadné konanie osôb navštevujúcich pohostinstvo s terasou) a to z dôvodu, že boli uplatnené jednak po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby (§ 250b ods. 1 OSP) a taktiež preto, že rozhodovanie o týchto skutočnostiach nepatrí do právomoci stavebných orgánov. Majúc za to, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán dostatočne zistili skutkový stav, zabezpečiac si potrebné podklady, ktoré správne vyhodnotili a vyvodili z nich správny právny záver, zamietol žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP, ako nedôvodnú.

Proti rozsudku krajského súdu podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa zrušenia rozhodnutia žalovaného, č.s.: KSÚ 2009-33/138-1/MŠ zo dňa 15. decembra 2008 (správne sa mali domáhať podľa § 250ja ods. 3 vety prvej OSP, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší rozhodnutie správneho

orgánu a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie), ktorého obsah je totožný s obsahom žaloby, vytýkajúc, vo vzťahu k prvostupňovému súdu, že jeho rozhodnutie (ako aj rozhodnutia správnych orgánov) považujú, bez bližšej špecifikácie, za vecne nesprávny. Rovnako, ako v žalobných dôvodoch namietali, že stavebníci nedodrжали svoj záväzok a nevybudovali vsakovaciu jamu podľa stavebnej dokumentácie (dokonca uviedli, že nie je vybudovaná žiadna vsakovacia jama) a taktiež, že nie je vybudované odvodňovanie formou drenážnych rúr a drenážnej vrstvy po obvode terasy, a teda nie je zabezpečené dostatočné odvádzanie povrchových vôd zo zastavaného pozemku. Ďalej poukázali na to, že stavebníci nedodrжали deklarovaný postup pri stavbe, robia si čo chcú, stavbu využívajú načierno, ktorú skutočnosť doložili aj predloženou fotodokumentáciou, avšak tieto dôkazy prvostupňový súd neakceptoval. Záverom uviedli, že rozhodnutiami a postupmi správnych orgánov boli ukrátení na svojich právach a preto navrhli odvolaciemu súdu, aby po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, ktorým zruší v plnom rozsahu v záhlaví uvedené rozhodnutie žalovaného. Zároveň si uplatnili aj náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu v celom rozsahu zamietol, poukazujúc na ustanovenie § 250i ods. 1 veta prvá OSP, v zmysle ktorého je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia, teda v čase do 15. decembra 2008, kedy bolo napadnuté rozhodnutie vydané a preto skutočnosti, vzniknuté po tomto dátume, sú pre toto konanie irelevantné. Ďalej poukázal na to, že žalobcovia sa ochrany svojich práv musia domáhať inak ako žalobou na preskúmanie zákonnosti jeho rozhodnutia. Zotrvajúc na svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 11. februára 2009 zdôraznil, že žalobcami namietané skutočnosti, konkrétne, či stavebníci vykonajú nariadené úpravy a dodržia podmienky stavebného povolenia, budú predmetom kontroly stavebného úradu – Mesta I. pri kolaudácii stavby s tým, že prvostupňový správny orgán nevydá kolaudačné rozhodnutie, pokiaľ stavebníci nevykonajú uvedené úpravy na stavbe a nedodržia podmienky stavebného povolenia. Upriamil pozornosť na to, že ak stavebník užíva stavbu bez kolaudačného rozhodnutia, jedná sa o priestupok podľa § 105 ods. 3 písm. c) stavebného zákona, pričom stavebný úrad takéto podozrenie preskúma, a ak sa preukáže spáchanie skutku, priestupok sa prejedná v samostatnom konaní. Taktiež uviedol, že pokiaľ účastníci akcií, usporadúvaných stavebníkmi, znečisťujú okolie a majetok žalobcov, táto skutočnosť nesúvisí s predmetom preskúmania napadnutého rozhodnutia, nakoľko sa jedná o susedský spor, ktorý môže byť predmetom samostatného súdneho konania podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolávajúc sa na vyššie uvedené je žalovaný presvedčený, že všetky práva a zákonnosť boli v žalobou napadnutom rozhodnutí dodržané, nie je mu známy dôvod na zrušenie svojho rozhodnutia a preto navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá

a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Odvolací súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že Mesto I., ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona, vydalo v súlade s § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a stavebného zákona dňa 27. júna 2008 pre stavebníkov A. D. a M. D. rozhodnutie č.s. 1443/2007-TS1-A/10 (ďalej len ako „prvostupňové správne rozhodnutie“), ktorým dodatočne povolilo stavbu „V.“ ul. R., na pozemku č. X. v katastrálnom území I. a zároveň podľa § 88a ods. 4 a § 87 ods. 1 stavebného zákona nariadilo stavebníkom v lehote 1 mesiaca odo dňa doručenia rozhodnutia vykonať nevyhnutné úpravy na zhotovených častiach uvedenej stavby v presne vymedzenom rozsahu. Predmetné rozhodnutie bolo vydané následne po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č.s. 1483/2004-TS1-A/10 zo dňa 23. júna 2004, rozhodnutím odvolacieho orgánu č. KSÚ 2004/00633-3 Br zo dňa 20. septembra 2004 a vrátení mu veci na nové prejednanie a rozhodnutie. Prvostupňový správny orgán v intenciách zrušujúceho rozhodnutia doplnil dokazovanie, nariadil ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním, vyzval stavebníkov na predloženie rozhodnutí dotknutých orgánov štátnej správy o tom, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami, vykonal zároveň štátny stavebný dohľad a rozhodol o uplatnených námietkach a pripomienkach, dospejúc k záveru, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami. Proti prvostupňovému správne rozhodnutiu podali žalobcovia v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v dôsledku ktorého žalovaný v súlade s § 59 ods. 2 správneho poriadku zmenil prvostupňové správne rozhodnutie tak, že vo výroku rozhodnutia na str. 1 v odseku začínajúcom „V.“ ul. R., na pozemku parc. č. X. v k.ú. I. vypustil vetu cit. „... a zároveň podľa § 88a ods. 4 a § 87 ods. 1 stavebného zákona nariaďuje stavebníkovi vykonať v lehote do 1 mesiaca odo dňa doručenia rozhodnutia

nevyhnutné úpravy na zhotovených častiach uvedenej stavby v rozsahu :...“ a nahradil ju vetou „...a zároveň podľa § 88a ods. 4 v spojení v § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona nariaduje stavebníkovi vykonať v lehote do 4 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úpravy na zhotovených častiach stavby v rozsahu :...“, pričom ostatné časti výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia, žalovaný správny orgán potvrdil. Svoje rozhodnutie zmeniť časť výroku napadnutého rozhodnutia zdôvodnil tým, že v danom správnom konaní sa rozhoduje podľa § 88a ods. 4 v spojení s § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, nakoľko sa nevedie konanie o nevyhnutných úpravách na stavbe podľa § 87 stavebného zákona a preto prvostupňový správny orgán nemal dôvod vo výroku rozhodnutia uplatniť citované ustanovenie. Zároveň poopravil lehotu na vykonanie úprav na zhotovených častiach stavby, ktorá začne plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, zdôrazniac, že uvedené chyby v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu nie sú zásadného charakteru, ktoré by boli dôvodom na zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní a preto odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil vo vyššie zmienenej časti s tým, že ostatné časti výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia potvrdil, pričom sa náležite v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcov, upriamiac ich pozornosť na to, že vykonanie nariadených úprav skontroluje prvostupňový správny orgán pri kolaudácii stavby s tým, že kolaudačné rozhodnutie nebude vydané, pokiaľ stavebníci nevykonajú rozhodnutím nariadené úpravy.

Podľa § 88 ods. 1 písm. b) stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; **odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.**

Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Podľa § 88 ods. 1 stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať

verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

Podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona, stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

Podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona, ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

Podľa § 137 ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad určí lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Ak návrh nebude v určenej lehote podaný, môže si stavebný úrad urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po posúdení odvolacích námietok žalobcov, vyhodnotiac ich za totožné so žalobnými námietkami, považuje predovšetkým za potrebné uviesť, že prvostupňový súd sa s nimi podrobne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorým sa aj v plnom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 veta prvá OSP). Súhlasne s názorom prvostupňového súdu mal odvolací súd za to, že uplatnené žalobné dôvody a teda aj odvolacie námietky sú obsahovo totožné s nariadenými úpravami na zhotovených častiach stavby, ktoré boli stavebníkom uložené vykonať napadnutým rozhodnutím žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona, s výnimkou požiadavky žalobcov, uplatnenej v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, ktorej neopodstatnenosť však žalovaný správny orgán náležite odôvodnil, odvolávajúci sa na ustanovenie § 137 ods. 3 stavebného zákona, s ktorým odôvodnením sa správne stotožnil aj prvostupňový súd.

Preskúmavajúc napadnutý rozsudok prvostupňového súdu, ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, nedá odvolaciemu súdu nesúhlasiť s ich prijatými závermi o tom, že jednak dodatočné povolenie stavby, vzhľadom na súhlasné záväzné stanoviská (§ 140b stavebného zákona) ako aj podklady predložené v stavebnom konaní, nie je v rozpore s verejnými záujmami a teda nie je dôvod na odstránenie stavby a jednak, že splnenie správnymi orgánmi nariadených úprav (§ 88a ods. 4 stavebného zákona) stavby stavebníkmi, bude predmetom kolaudačného konania, v rámci ktorého bude povinnosťou príslušného stavebného úradu nevydať kolaudačné rozhodnutie v prípade, ak stavebníci nariadené úpravy neuskutočnia (§ 81b stavebného zákona). Navyiac, vychádzajúc z ustanovenia § 250i ods. 1 OSP, v zmysle ktorého je pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový

stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, bolo v súdnom konaní právne irelevantné či stavebníci nariadené úpravy stavby vykonali resp. nevykonali. Odvolačný súd však v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 88 ods. 5, resp. § 88 ods. 6 písm. b) stavebného zákona, ktorý ustanovuje stavebnému úradu povinnosť nariadiť odstránenie stavby v prípade, ak stavebník v určenej lehote nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, avšak táto skutočnosť nie je predmetom súdneho prieskumu v danom konaní.

Odvolačný súd, tiež posúdiac formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného, nevzhliadol ich nezákonnosť, tieto podľa jeho názoru, sú náležité a podrobne odôvodnené, zdôrazniac zároveň, že žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov, vznesenými v ich odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, považujúc rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ako aj prvostupňového správneho orgánu za zákonné, vydané na základe spoľahlivo a náležite zisteného skutkového stavu, vyhodnotiac námietky žalobcov uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné a stotožniac sa s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, napadnutý rozsudok ako vecne správny, podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP, potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcom nepriznal ich náhradu, pretože neboli v tomto konaní úspešní a žalovanému a zúčastneným osobám preto, že im z dôvodu neúspešného odvolania žalobcov trovy odvolacieho konania nevznikli a ani si žiadnu náhradu trov konania neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 23. februára 2011

**JUDr. Jaroslava F ú r o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth